

29

IRAN - UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

PARKWEG 13 - 2585 JH THE HAGUE
THE NETHERLANDS
TELEPHONE: (070) 52 00 64

دادگاه داورى دعاوى ايران - ايالات متحده

پارك وگ ۱۳، شماره پستی ۲۵۸۵ جی اچ لاهه، هلند
تلفن ۵۲۰۰۶۴ (۰۷۰)

شماره ايندکس ۱۴

پرونده شماره ۵
شعبه سوم

دنیل، مان، جانسون اند
مندنهال،
خواهان،

- و -

دولت جمهوری اسلامی ایران و
مدیریت مهندسی ساختمان،
نیروی دریائی ملی ایران،
خواندگان.

حکم شماره ۳-۵-۵

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داورى دعاوى ايران - ايالات متحده
ثبت شد - FILED	
Date	تاریخ
1361/2/21	۱۳۶۱ / ۲ / ۲۱
11 JUN 1982	
No. 5	شماره ۵
CH-3	شماره ۳

نمایندگان:

از طرف خواهان: جرالد ام. سینگر

شماره ۱۶۰۰ بولوار ونتورا

انسینو کالیفرنیا، ایالات متحده آمریکا

از طرف خوانده ها: سرهنگ م. سلیمی

وزارت دفاع ملی جمهوری اسلامی ایران

تهران، ایران

حکم دیوان براساس تراضی طرفین

دنیل ، مان ، جانسون اند مندنهال (خواهان) از یکسو و دولت جمهوری اسلامی ایران و مدیریت مهندسی ساختمان نیروی دریائی ملی ایران (خواننده ها) از سوی دیگر ، راجع به اختلاف مورد بحث در پرونده فوق الذکر به توافق رسیده و از این دیوان درخواست کرده اند که برطبق ماده ۴۴ مقررات دیوان حکم براساس تراضی طرفین صادر نماید .

طبق دادخواستی که خواهان ، در این دیوان به ثبت رسانده مبلغ

۱'۱۵۶'۹۸۱/۶۱ دلار بعلاوه بهره و هزینه ها از خواننده مطالبه کرده است .

در تاریخ ۱۹ اکتبر ۱۹۸۱ (۶۰/۷/۲۷) طرفین تفاهم نامه ای حاکی از حل و فصل تام و تمام کلیه دعاوی فیما بین امضاء کردند که بموجب آن خواننده موافقت نمود مبلغ -/۴۲۰'۰۰۰ دلار به خواهان بپردازد و خواهان نیز بمجرد این عمل خواننده را از کلیه مطالبات خود ابراء نماید . تفاهم نامه یادشده در دیوان داورى به ثبت رسیده است . طبق توافق طرفین ، چنانچه دیوان ظرف ۷۰ روز دستور پرداخت مبلغ از محل حساب تأمینی را صادر ننماید و یا اینکه خواننده ها راسا اقدام به پرداخت نکنند ، خواهان می تواند موافقت نامه را کان لم یکن تلقی کند . خواهان ، علیرغم تاخیر حاصله در پرداخت ، مایل به اجرای موافقت نامه است و هم در دادخواست ثبت شده مورخ ۲۰ اکتبر ۸۱ (۶۰/۷/۲۸) و هم طی نامه ای که بتاريخ ۳۰ مارس ۸۲ (۶۱/۱/۱۰) در دیوان به ثبت رسانده ، درخواست صدور حکم براساس تراضی طرفین کرده است .

خواننده ها نیز در لایحه دفاعیه خود ضمن حفظ موضع خود در قبال موضوع

صلاحیت بدلیل وجود شرط مندرج در موافقت نامه حاکی از ارجاع اختلاف به داورى و در صورت عدم حل اختلاف توسط داور یا عدم قبول تصمیم داور ، ارجاع امر به دادگاه صالح ایران ، موافقت نامه را مورد تأیید قرار داده اند .

دیوان داورى طی دستوری بتاريخ ۲۳ آوریل ۸۲ (۶۱/۲/۳) از طرفین

درخواست کرد که موضع خود را در مورد حل اختلاف فیما بین اعلام نمایند . در

تاریخ ۲۴ مه ۱۹۸۲ (۶۱/۳/۳) خواهان اظهاریه ای مویده این نظر که تفاهم نامه مورخ ۱۹ اکتبر ۸۱ (۶۰/۷/۲۷) کماکان مبین حل و فصل تام و تمام اختلافات فیما بین است تسلیم نمود و مجددا درخواست کرد که حکم براساس تراضی طرفین صادر گردد .

در تاریخ ۳۱ مه ۸۲ (۶۱/۳/۱۰) خواننده ها ضمن ثبت اظهارنامه ای

تفاهم نامه يادشده را مورد تائيد قرار دادند. و از ديوان داوري درخواست کردند که دستور لازم براي پرداخت دين را صادر نمايد که بهمان معنی صدور حکم مرضی الطرفین است. خواننده ها همچنين، ظاهرا در اشاره به موضع قبلی خود در مورد صلاحیت، اظهار داشته اند که ديوان می تواند حکم مورد درخواست را بر اساس ظاهر قضیه صادر کند و بعلاوه درخواست کرده اند در صورتی که ديوان داوري مقتضی بداند، اين مساله طی جلسه رسيدگی مقدماتی مورد بحث واقع شود.

بنظر ديوان چنين جلسه ای ضرورت ندارد و حکم بر اساس تراضی طرفین را با استناد به مدارک موجود ميتوان صادر نمود ضرورتی هم ندارد که راجع به ضوابط قابل اعمال برای قبول حکم بر اساس توافق طرفین وارد بحث بيشتري شود. (رجوع شود به تصميم مورخ ۱۴ مه ۸۲ در مورد موضوع الف - ۱)

ظاهرا نگرانی خواننده ها از اين جهت است که مبادا مصالحه در اين پرونده به موضع ایشان در ساير پرونده ها خلل وارد کند، يعنی آن قراردادهايی که وجود تبصره ارجاع دعوا به دادگاه های ايران دعاوی مبتنی بر آن قراردادها را از حیطه صلاحیت ديوان خارج می کند. بدون آنکه (مصالحه در اين دعوا) تاثير نا مساعدی در موضع خواننده در ساير دعوی بگذارد.

و بنابه مراتب فوق و طبق ماده ۳۴ مقررات دیوان و ضوابط
اجرائی مربوط، دیوان داوری توافق حاصله فیما بین دعوا
را بعنوان رای بر اساس تراضی طرفین می پذیرد.

علیهذا، دیوان حکم ذیل را صادر می نماید:

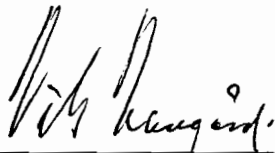
خواننده های دعوا، که عبارتند از دولت جمهوری اسلامی
ایران و مدیریت مهندسی ساختمان نیروی دریائی ایران بایستی
مبلغ چهارصد و بیست هزار دلار (-/۴۲۰'۰۰۰ دلار آمریکا) به
خواهان، یعنی دانیل، مان، جانسون اند مندنهال بپردازند
و این پرداخت بایستی از محل حساب تامینی که طبق بند (۷)
بیانیه دولت جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر مورخ
۱۹ ژانویه ۸۱ (۵۹/۱۰/۲۹) گشایش یافته صورت پذیرد. بمجرد
پرداخت، خواهان الزاما خواننده را از مطالبات موضوع
دادخواست خواهان در پرونده شماره ۵ حاضر و بر طبق بند (۳)
تفاهم نامه فیما بین، بری الذمه می نماید.
بدینوسیله این حکم به ریاست دیوان تقدیم میشود تا دستور

صدور ابلاغ لازم به کارگزار حساب امانی (Escrow Agent)

را صادر فرمایند.

لاسه،

۱۹۸۲/۶/۱۰

نیلس منگارد

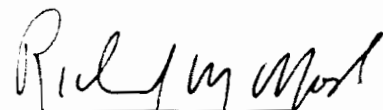
رئیس شعبه سوم

بنام خدا

جهانگیر ثانی

عضو شعبه

ریچارد م. ماسک

عضو شعبه